

Jk; 5:7-16.

„Legyetek türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig!” – így kezdődött felolvasott igénk, és ez gyakorlatilag magában is foglalja az adventi ünnep tanítását. Türelemmel lenni, türelemmel várni az Úr visszajöveteleig. S erre a türelemre tanít is minket az advent négyhetes ünnepe. Talán a gyerekek ismerik legjobban az adventi várakozás feszültségét. Már meggyújtottunk egy gyertyát, mert közelít a karácsony, de még nagyon messze van. Még messze van az a sok jó, ami a karácsonyhoz köthető. Még sokat kell iskolába járni, még sokat kell tanulni, még sok nehéz dolgot kell megírni, míg végre eljön a karácsonyi szünet. Már elmondtuk szüleinknek, hogy mit szeretnénk majd találni a fa alatt, de még sokat kell várni, hogy végre kézbe vehessük az áhított ajándékokat. Talán már ott lapul valamelyik szekrényben a ritkán használt lomok alatt, de még nem lehet kézbe venni, még nem lehet játszani vele – pedig de jó lenne... De hiába minden, várni kell, mert bármennyire is türelmetlenek vagyunk, akkor se lesz idén se 15-én a karácsony. Aztán van olyan gyerek, aki nem bírja tovább, megkeresi az ajándékokat, és elrontja az ünnepet. Oda a meglepetés varázsa, oda a kívárt ajándék öröme. Mert nem tudott türelemmel várni.

Türelemmel várni egyébként nem is olyan könnyű. Vannak gyerekek, akik a csokis pultról a pénztárig sem bírják ki, s már a boltban elkezdik tömni az édességet. (Főleg a szülők szoktam csodálkozni, ha ilyet látok.) De tény, hogy nehéz várni. Nehéz kivárni a fiataloknak a párválasztás idejét. Nehéz kivárni a felnőtteknek, hogy összegyűljön egy szép autóra a pénzük. Van, aki egy tévére való az összegyűjtését sem bírja kivárni, inkább megveszi hitelre. Nehéz lehet kivárni a szakmai előmenetelt. Nehéz kivárni, míg én leszek a főnök, s én mondhatom majd meg. Nehéz türelemmel várni. Pedig a türelem, a türelemmel várás fontos tudomány. *Ovisokkal csináltak egy kísérletet, talán többen már hallották. A gyerekek kaptak egy cukrot azzal a meghagyással, hogy aki csak egy negyedóra múlva eszi meg, az kap még egyet. A gyerekek keményen küzdöttek. Aztán volt, aki kibírta, s volt, aki nem. Évtizedekkel később újra megvizsgálták az egykori ovisokat. Akik tudtak türelmesen várni, messze sikeresebbek lettek, türelmetlen társaiknál.*

Fontos a türelmes várás képessége. A Biblia azért beszél erről, mert ezzel kell töltenünk teljes földi életünket. Türelmesek legyetek az Úr visszajöveteleig. Az első kísértése az embernek ezzel kapcsolatban, hogy olyannyira türelmes, hogy egyáltalán nem is várja az Urat. Sokakat egyáltalán nem lelkesít, hogy Jézus majd visszajön, nem lelkesít, hogy Jézussal találkozhatnak, sőt ezt az egészet inkább halogatnák, esetleg kifejezetten félelmetes eseménynek gondolják. De miért van ez így? Azért, mert még nem ismerik az Urat. *Akinek még soha nem volt egy igazi jó karácsonya, annak nem telik várakozással az adventje. Amikor még nem ismertem feleségemet, akkor vágytam ugyan a családi boldogságra, de nem vártam, hogy találkozzak személy szerint vele. Nem tudtam még, hogy a házasság örömét ő hozza el nekem. És évek teltek el úgy, hogy nem tudtam, hogy őt kell várnom. Ma már, ha csak egy-két napot is kell külön töltenünk, akkor is alig várjuk, hogy újra találkozzunk.* S így van Jézussal, aki ismeri őt. Mert aki ismeri Jézust, az tudja, hogy ő milyen boldogságot hoz majd el nekünk. Sokkal nagyobbat, mint amelyet egy házastárs vagy bárki más tud adni az embernek. Tudjuk ezt, akik ismerjük őt, mert már lelki jelenléte, melyet gyakorta megtapasztalunk, az is nagy örömet jelent életünkben. Ezért várjuk, hogy végre szemtől-szemben lehessünk vele. Várjuk közvetlenül és nyilvánvalóan látható jelenlétét, mely a földi lét minden nyűgének, bánatának, fájdalomának a megszűnését jelenti, és azt a soha el nem múló, szárnyaló örömet, amit egyszerűen el sem tudunk képzelni. – De ahhoz, hogy csakugyan ezt az örömet jelentse majd nekünk a Jézussal való találkozás, azt olvassuk, szükségünk van a türelemmel való várakozás képességére. „Legyetek türelemmel, testvéreim” – erre szólít fel az ige.

S ez a türelmes várakozás az első évszázad keresztyéneinek nem is volt olyan könnyű. Ugyanis várakozásuknak, életüknek az ideje nem mindig békés körülmények között telt. Gyakran támadtak rájuk, voltak üldözések, s a hatalom hitük megtagadására készítette őket. Voltak köztük, akiket be is börtönöztek, sőt olyanok is, akiket brutális kegyetlenséggel kivégeztek. Ilyen körülmények között nem is olyan könnyű türelmesnek lenni. Egy-egy üldözés alatt nyilván felerősödött a türelmetlen vágy, hogy bárcsak jönne már vissza Jézus, az igaz bíró. S ez a vágy talán természetes, de könnyen csalódáshoz és kiábránduláshoz is vezethet, mikor telik-múlik az idő, s Jézus még mindig nem jön, s nem vet véget a földi szenvedésnek.

Ezzel a veszéllyel nekünk is szembe kell néznünk. Rátalálunk életünk egy pontján Jézusra. Átéltük közelségének örömét, és nagy lelkesen elindulunk a végső találkozáshoz, a beteljesüléshez vezető adventi úton. Ez az út azonban hosszú, és szenvedések a mi adventi utunkon is lehetnek. Lehet, elindultál a Jézussal való közvetlen találkozás felé, s utadon először nem Jézussal találkozol, hanem egy műtettel. Vagy egy családi konfliktussal. Vagy a munkanélküliséggel. Vagy gyermeked betegségével, vagy bármilyen, szenvedést okozó, rossz dologgal. És a bajok közt gyorsan fogyhat az ember türelme. Ezért biztat Jakab, hogy vegyetek példát a bibliai hősekről, akik a szenvedésben kitartottak. Nekem az Ószövetség szenvedői közül József jutott eszembe, akit kútba dobtak, eladtak, rabszolga lett, börtönbe került, és változatosan tapasztalta meg az emberi gonoszságon keresztül a szenvedést. És szenvedései között az elkényeztetett kedvenc gyerek alkalmassá vált arra, hogy egy birodalom bölcs kormányzója legyen. Aztán Mózesre gondoltam, aki a hosszú pusztai mellőzöttség és nélkülözés közben öntörvényű kiskirályból, önjelölt igazságosztóból Isten törvényét alázattal hirdető hithőssé változott. S természetesen eszembe jutott Jób is, akire Jakab név szerint is utal, aki eleve is nagyon jó és kegyes ember volt, s mégis szenvedésekbe ütközött, és szenvedései között megtanulja, hogy a jó embernek se tartozik Isten semmivel, és a jó ember is kegyelemből, Isten kegyelméből él. És lehetne sorolni szinte vég nélkül a bibliai példákat, melyekben látjuk, hogy a hithősöknek az életében hogyan volt jelen a szenvedés, s ugyanakkor az is meglátszik, hogy ezek a kiállt próbák mind a javukra váltak, mert megpróbáltatásaik között tanultak fontos dolgokat, változtak, formálódtak, Krisztushoz hasonlóbakká váltak, és közelebb kerültek életük adventi útján az Istenhez. Nem

hiábavalók tehát az adventi út próbatételei. Csak legyen türelmünk, képességünk a tűrésre a nehézségek között is. Türelemmel legyünk az Úr visszajöveteléig – ahogy hallottuk.

Mindezzel azonban koránt sem szeretném azt a benyomást kelteni, hogy minden ember minden szenvedése hasznos és Istenhez vivő. A szenvedés meg is keményítheti a szívet, meg is botránkoztathatja az embert, s akár kifejezetten el is távolíthat az Istentől. Ez esetben a szenvedés nem elég, hogy fájdalmas, de még értelmetlen is. Annak, hogy akár a szenvedésnek, akár az örömnél legyen értelme életünkben, azaz előre vigyen minket az Istenhez vezető adventi úton, feltétele van. És ezt nagyon világosan ki is fejté Jakab. S ha erre figyelünk, egyúttal azt is megtudhatjuk, hogy honnan lesz mindehhez elegendő türelmünk. „*Szenved-e valaki közületek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte... és... az imádság megszabadítja a szenvedőt... Valljátok meg egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért*”. Adventi utunkon tehát két dolog ad előre vivő erőt akár szenvedésnek, akár örömnél: az imádság és a közösség. És e kettő által nyerhetünk utunkhoz türelmet is. Aki a szenvedések között átkozódik, az nem jut közelebb Jézushoz. Aki imádkozik, az igen. Te mit csinálsz nehézségeid és fájdalmaid között? Aki az örömeiben elbizakodik, az nem jut közelebb, aki hálát ad, és Istent dicséri, az igen. Neked megtelik-e hálával a szíved, és Istent dicsérő szóval a szád, ha valami jó történik veled? Aki fájdalmaival félrevonul, az nem jut előre. Aki a gyülekezet közösségében marad, „magához hívhatja a gyülekezet véneit”, előljáróit, az előrébb jut. Mert a gyülekezet szerető közössége tud segíteni megértésével és érted mondott imádságával téged, hogy legyen elegendő türelmed. S a gyülekezetben lehet olyan bizalmas kiscsoportod, melyben még bűneidet is leteheted, mert a gyülekezeti kiscsoportok elég őszinte hangvételűek, s ezekben nem ítélnék el téged, sőt ellenkezőleg együtt imádkoznak Istenhez megbocsátásért neked. S ha így, a gyülekezet közösségében imádsággal, bűnbánattal, őszintén és képmutatás nélkül, az örömeiben Istent dicsőítve járod az adventi utat, akkor csakugyan nagy boldogság lesz az út vége, mikor a földi véget ér, s ott állsz szemtől-szemben az élő Úr Jézus Krisztussal, az igaz bíróval, aki majd nem elítél téged, hanem kézen fog, és bevezet majd a mennyi birodalomba. Mert ezt ajándékozta Jézus mindazoknak, akik türelemmel várnak a vele való találkozásra, és hűségesen járnak a gyülekezet közösségében az adventi utat. Ámen.

1. A fennemlítettek kivül milyen bibliai hősöket ismersz, akiknek szenvedésen ment át az életük? Hogyan hatott a szenvedés jellemfejlődésükre és környezetükre?
2. A felolvasott igeszakaszban milyen szerepe van az egyén lelki előmenetele szempontjából a közösségnek?
3. A felolvasott rész alapján a kegyességnek szükséges része-e a közös imádság?
4. Az ige milyen szerepet tulajdonít a bűnvallásnak?
  - a) A türelem mennyire erősséged? Tettél-e súlyt arra, hogy gyermekeidet türelemre nevelj? Hogyan lehet a gyerekeket türelemre nevelni?
  - b) Érzed Jézus közelségét? Vágyódsz rá, hogy szorosabb legyen vele ez a közelség? Várod, hogy a mennyben szemtől-szembeni közösségben lehess vele?
  - c) Nehéz a hit útján állhatatosnak lenned? Mi az, ami leginkább elbizonytalanító lehet?
  - d) Szendvédek és örömeök hozzátartoznak utunkhoz. Melyek segítettek téged jobban az Istenhez való közeledésben??
  - e) Az advented miben különbözik esztendő más szakaszaitól? Van valami speciális adventi szokásod, mely segít közelebb kerülni Jézushoz?

Megint véget ért egy Alpha. Köszönet a bibliakörösöknek a segítségükért! Ez már a hatodik Alpha volt. Mit tapasztaltok, hogyan hat ez a szolgálat gyülekezetünkre?